

ся не покаете, всинца така ще загинете.

4 Или осмнадесетъ-тъ онѣзи върхъ които паднѣ стѣлпъ-тъ Силоамскый, и гы уби, мыслите ли че тѣ бѣхж най грѣшни отъ всички-тъ челоуѣцы които живѣхтѣ въ Иерусалимъ? Казувамъ ви, не; но ако ся не покаете, всинца така ще загинете.

6 Казуваше още тѣзи притчѣ: Нѣкой си имаше въ лозіе-то си насаденѣ смоковницѣ, и дойде да търси плодъ на неѣ, и 7 не намѣри. И рече на лозаря: Ето три години *какѣ* идѣ да търсѣмъ плодъ отъ тѣзи смоковницѣ, и не намѣрувамъ; отсѣчи ѣхъ; 8 защо да запразня и земѣ-тѣ? А той отговори и рече му: Господарю, остави ѣхъ и това лѣто, доклѣ раскопаѣхъ около неѣ, 9 и насыпѣхъ торъ: И ако даде плодъ, *добръ*; ако ли не, подирь това ще ѣхъ отсѣчешъ.

40 И еднѣ сѣботѣ поучаваше въ едно отъ 41 сѣборища-та; И ето бѣше тамо една жена която имаше духъ болестенъ осмнадесетъ години, и сгърбена бѣше, и не можаше никакъ да ся исправи. Като ѣхъ видѣ Исусъ, извика и рече ѣ: Жено, освободи дена си отъ болестъ-тѣ си. И ^бположи на неѣ рѣцѣ, и тозъ часъ ся исправи *жена-*

44 *та*, и славяше Бога. И отговори началникъ-тъ на сѣборище-то, койго негодуваше, защото въ сѣбота ѣхъ исцѣли Исусъ, и казуваше на народъ-тъ: ^вШестъ дни сѣ, въ които трѣба да работите; въ тѣхъ прочее идвайте и цѣлѣте ся, а ^гне сѣботенъ 45 день. Отговори му Господь и рече: Лице-мѣре, всякой единъ отъ васъ ^дне отвързва ли въ сѣботѣ волъ-тъ или оселъ-тъ си отъ 46 яслы-тъ, и *го* завожда та *го* напоява? А тая ^екато е дщера Авраамова, коѣто е

^а Иса. 5; 2.
Мат. 21; 19.

^б Мар. 16; 18.
Дѣя. 9; 17.

^в Исх. 20; 9.

^г Мат. 12; 40.
Марк. 5; 2.
Гл. 6; 7. 14;
5.

^д Гл. 14; 5.

^е Гл. 19; 9.